

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 31.05.1967, sp. zn. 4 Cz 58/67, ECLI:CZ:NS:1967:4.CZ.58.1967.1

Číslo: 31/1970

Právní věta: Rozhodnutí podle § 39 not. ř. doručuje státní notářství do vlastních rukou účastníků řízení o dědictví. V rámci zkoumání včasnosti odvolání proti tomuto rozhodnutí státního notářství zjišťuje odvolací soud mj., zda se odvolatel, jemuž bylo rozhodnutí doručováno do vlastních rukou náhradním způsobem uvedeným v § 47 odst. 2 o. s. ř., v době doručování skutečně zdržoval v místě doručování.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 31.05.1967

Spisová značka: 4 Cz 58/67

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Dědění, Doručování soudem, Notářství, Notářství státní, Odvolání, Řízení před státním notářstvím

Předpisy: 95/1963 Sb. § 25

§ 158

§ 39 99/1963 Sb. § 47

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím z 29. 4. 1966 provedlo státní notářství v Prostějově podle § 39 odst. 3 not. ř. vypořádání dědictví po zůstavitelce M. T. Proti rozhodnutí podali odvolání děti zůstavitelky D. S. a F. K.

Krajský soud v Brně zamítl podle § 218 odst. 1 písm. a) o. s. ř. odvolání obou dědiců usnesením z 22. 7. 1966. V odůvodnění svého rozhodnutí poukázal na to, že lhůta k podání odvolání proti rozhodnutí státního notářství je podle § 21 odst. 1 not. ř. patnáctidenní a že počíná běžet dnem následujícím po doručení rozhodnutí. Dědici F. K. bylo rozhodnutí státního notářství doručeno dne 10. 5. 1966, pro dědice D. S. bylo ve shodě s ustanovením § 47 odst. 2 o. s. ř. uloženo dne 7. 5. 1966 na poště. Jelikož si je D. S. nevyzvedl ve lhůtě tří dnů od uložení, považuje se poslední den třídní lhůty, tedy den 10. 5. 1966, za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Jestliže pak bylo společné odvolání obou dědiců osobně podáno u státního notářství v Prostějově podle podacího razítka až dne 27. 5. 1966, bylo podáno po uplynutí zákonem stanovené lhůty.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že byl usnesením krajského soudu porušen zákon a zrušil je.

Z odůvodnění:

Rozhodnutí podle § 39 not. ř. doručuje státní notářství do vlastních rukou účastníků řízení o dědictví (§ 25 not. ř., § 158 odst. 2 o. s. ř.).

Podle § 25 not. ř. a § 47 odst. 2 o. s. ř. je náhradní doručení do vlastních rukou uloženo na poště nebo u místního národního výboru – nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen – možné jen tehdy, jestliže se adresát v místě doručení zdržuje. Z doručanky potvrzené poštou P. I je patrné jen to, že rozhodnutí státního notářství bylo dne 7. 5. 1966 uloženo na poště z toho důvodu, že adresát nebyl zastižen přes vyzvání, jež mu před tím bylo v bytě zanecháno; z doručanky však neplyne, zda poštovní doručovatel zjišťoval, zda se adresát v době doručování v místě skutečně zdržoval. Vzhledem k tomu měl odvolací soud, dříve než dospěl k závěru o opožděnosti podaného odvolání, zkoumat, zda podmínka uvedená v § 47 odst. 2 o. s. ř. byla splněna. Kdyby byl takto postupoval, byl by zjistil to, co vyšlo najevo až po vydání usnesení odvolacího soudu, že totiž D. S. se nezdržoval v době náhradního doručování rozhodnutí státního notářství v Prostějově z 29. 4. 1966 v P., nýbrž byl od 26. 4. do 16. 5. 1966 v léčení v K. V.

Rozhodnutím krajského soudu byl proto porušen zákon v ustanovení § 25 not. ř. ve spojení s ustanovením § 47 odst. 2 o. s. ř.